

GAZETA KRAKOWSKA

Prenumerata na zwyczajnym pa-
pierze złp. 12, na francuskim złp. 15.

N^{ER} 132.

Pojedynczy numer na zwyczaj-
nym papierze gr. 10.

PIĄTEK DNIA 3 GRUDNIA 1830 ROKU.

OBSERWACYJE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumira.

Dzień godzina	Barometr na 05 v.	Therm:	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
7	27 8, 426	— 2. 0	100	wschodni mocny	pochmurno	
2. 12	„ 8, 333	— 0. 6	100	„ słaby	„ „	
3	„ 7, 080	† 0. 3	100	„ „	„ „	
9	„ 7, 950	— 1. 8	100	„ „	„ „	

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Paryż 18, — Drezno 13, — Bruxell 21 li-
stopada.

FRANCYA. Dziennik Messenger użala się w jednej ze swoich korespondencji na to, że jezuita w Fryburgu knują rozmaite spiski przeciw teraźniejszemu rządowi francuzkiemu, i wydają tam duży dziennik pełen rozmaitych potwarzy przeciw królowi Francuzów, i jego rządowi. Co większa, że nawet władze kantonu fryburgskiego sprzyjają temu zamierzeniu. Związek szwajcarski wezwany został przez rząd tutejszy, aby takowemu postępowaniu, położył koniec. — Dnia 15 izba parów zebrała się, jako najwyższy sąd w sprawie oskarżonych ministrów, i od kilku znakomitych osób, a mianowicie hrabiego Chabrol prefekta departamentu Sekwany, generała Lebrune byłego dowódcę żandarmerji i t. p. odebrała świadectwa. — Pewien tułający się duchowny w okolicy ma-

sta Arras, rozpuścił nieźmierną trwożę, przez opowiedanie wszędzie, jakoby Karol X. był już w drodze powrotu do Francji, a król Filip I. w ucieczce z kraju, wystawionego na okropną wojnę domową. W mieście Lijonie trzech księży pociągnięto do sądu politycy poprawczy, za rozpuszczanie odezwy Karola X. — Papiery znalezione w pałacu Tuillierów, będą jedne po drugich drukami ogłaszane. Pierwszy poszyt rzeczonych papierów wyszedł już z druku; zawiera listy Karola X. o pismach peryodycznych, notaty o wojsku, i listę wszystkich jezuitów mieszkających we Francji w dniu 1 stycznia 1830. Monitor z powodu ostatniej odmiany w ministerstwie, zawiera następujący artykuł: Dowiadujemy się z największą pewnością, że król skutkiem nalegających tylko prośb marszałka Gerarda, i po najwyraźniejszym przekonaniu się, iż zagrożony stan słabego wzroku ślepotą, nieodzwała mu dłużej pełnić obowiązków ministra, skłonił się do wyzna-

czenia mu następcy. Marszałek Soult cią-
 że Dalmacyi przejęty również ważnością tej
 potrzeby, aby marszałek Gerard piastował
 nadal urząd ministra wojny, oświadczył: iż
 by nigdy nieprzyjął po nim tego miejsca,
 gdyby był przekonany, że dla jakich poli-
 tycznych widoków pominiony marszałek je
 opuszcza; i w rzeczy samej po przekona-
 niu się dopiero niemyślnym, że tylko słab-
 łość wzwyż rzeczona, powodem jest usta-
 pienia z ministerstwa, takowe przyjął na
 siebie.

SAXONIA. Wieść rozchodząca się od nie-
 jakiego czasu, jakoby 6000 wojska saskiego
 było w poruszeniu celem połączenia się na
 przypadek potrzeby z wojskiem ligi niemie-
 ckiej, coraz większego nabiera podobieństwa
 do prawdy; wymieniają już nawet z nazwi-
 eka półki, mające być do tego użytymi.

BELGIE. Na posiedzeniu kongressu naro-
 dowego w dniu 18 b. m. po ogłoszeniu nie-
 podległości Belgijów, zgromadzenie uchwa-
 liło sprawienie wielkiego nabożeństwa, na
 pamiątkę hrabiego Frederyka Merodo, który
 poległ w obronie swej ojczyzny. Cały kong-
 ress znajdować się postanowił na tym ob-
 rzędzie. Nazajutrz P. Barbanson oznaymił,
 kongressowi, że większa część centralney
 sekcji, ogłosiła się za formą konstytucyjno-
 monarchicznego rządu, i że stronnictwo re-
 publikanckie okazało się bardzo małym. Sek-
 cya centralne wniosła zatem, ażeby Bel-
 gje przyjęły rząd monarchiczny. Na wnio-
 sek P. Rodenbach, aby dom Nassau Oranii
 wyłączyć od panowania w Belgijach, zdał
 sprawę P. Baikem, że we wszystkich pojedy-
 nych sekcjach, równie jak w sekcji
 centralney, zdania okazały się bardzo podzie-
 lone; większość jednak dała się poznać za
 wyłączeniem, i dla tego centralna sekcya ża-
 dała przyjęcia wniosku. Przystąpiono potem

do naradzania się względem wniosku o formie
 rządu, lecz jeszcze nic stanowczego nieuchwa-
 lono. Jenerał Daine o mało co nie został
 schwytyany przez kiryssyerów hollenderskich.—
 Wyszedł tu dnia 21 następujący rozkaz dzien-
 ny: "Tej chwili oba rządy belgijski i hollen-
 derski zawarły z sobą zawieszenie broni na
 dni 10. Oba wojska pozostaną na swoich
 właściwych stanowiskach, na których się
 w sobotę dnia 20 b. m. o północy znaj-
 dowały. W przeciągu tego czasu nastąpić
 ma porozumienie się względem przyszłego
 położenia wojsk tak na lądzie, jak i na mo-
 rzu, z zajęciem tych wszystkich krajów,
 twierdz, i punktów, jakie obustronne wojska
 zajmować będą w tych granicach, które
 przed traktatem paryżkim d. 20 maja 1814 od-
 dzielały Belgije od połączonych prowincyi ni-
 derlandzkich, z wolną komunikacją, tudzież
 przez zawieszenie blokady portów i rzek, z
 wolną żegluga na tychże. Jaktylko odbierzesz
 WPan ten rozkaz, polecisz natychmiast jenera-
 łom dowodzącym brygadami, przedsięwzię-
 cie stosownych środków, celem przywiedze-
 nia do skutku powyższego zawieszenia broni.
 Działo się w Bruxelli d. 21 listopada 1830 o
 godzinie 3 z rana.

ROZMAITOŚCI.

WYIĄTKI z LISTU PISANEGO z KALKUTY DO
 WARSZAWY, POD DNIEM 22 CZERWCA 1830 ROKU.
 O UŻYCIU CYNKU W KALKUCIE.

Używanie cynku w całych Indyach wscho-
 dnych tak jest upowszechnione, że ogromney
 tego kraju ludności do sta mill. dochodzącej,
 i nayuboższej nawet klassie metal ten nie
 jest obcym. W pałacach, domach bogatych
 krajowców, jako i w cha upach wiejskich u-
 bogich mieszkańców, dają się widzieć naczyn-
 nia cynkowe; i tak wiadra do noszenia wo-
 dy, półmiski, talerze, łyżki, rozmaite naczyn-
 nia potrzebne do obrzędów religijnych, wszy-
 stko już z czystego cynku zupełnie, już z do-

mieszaniem do niego miedzi wyrabia się. Bogaci krajowcy, z powodu śmierci którego z Bramindów, mają zwyczaj na obrzędy pogrzebowe czynić tymże podarki z naczyń cynkowych, których ilość bywa podług możności dającego; przechodzi ona częstokroć tysiąc sztuk rozmaitego gatunku. — Podług wszelkiego podobieństwa, użycie cynku coraz się będzie w tym kraju powiększać; cena wszakże nigdy już podnieść się bardzo nie zdoła, jeśli tak znaczne jak w tej chwili trwać będą dowozy. — Co do blachy cynkowej, inny jest stan rzeczy, nigdy ta bowiem w ogólne użycie w prowadzić się nie da. Rzeki w Indiach zmieniając częstokroć swoje łożyska, robią nasypy żeglugę utrudniające; a statkom bardzo szkodliwe pod względem nadwężania ich mocy. Chcąc zapobiedz krótkiej trwałości tychże, probowano obijać spody okrętów blachą cynkową. Doświadczenie niewykryło korzyści z użycia tego metalu; odstaje on albowiem od drzewa bardzo łatwo za najmniejszem uderzeniem, a miedź pod tym względem daleko skuteczniejszą okazała się. — Zbyteczne upały niedozwalają pokrywać dachów cynkiem. Wszystkie budowy mają dachy płaskie, po których mieszkańcy przechodzą się dla oddychania świeżem powietrzem, przed wschodem lub po zachodzie słońca. Masa z gliny, kamieni tłuczonych i cegły złożona, odpowiada skutecznie położeniu kraju; zachowuje albowiem w domach przyjemny chłód i łatwo po długich upałach stygnie, gdy cynk przeciwnie i nagrzewa się łatwo i długo ciepło zatrzymuje, a blask odbijającego się słońca; o taffe gładkie metalowe wzrok nadto by raził.

O DOMU PALMER et C.

Wyjątek z tegoż listu.

W upadku wielkiego domu Palmer et C. który przy kapitale 3 milionów fs. zbankru-

tował w miesiącu styczniu r. b. wszyscy wierzyciele niedostaną więcej jak 10 za sto. W liczbie ważniejszych przyczyn, które zrzędziły dla placu tutejszego tę tak wielką klęskę, mieszczą szczególniej nieporozumienia zasłane między dawnym szefem domu Panem John Palmer, a młodemi jego towarzyszami do spółki przyjętemi. Pan John Palmer 70 letni starzec, używa najlepszej reputacji; której mu kupcy cudzoziemcy w niczem nie odmawiają. Wiek jego, przymioty charakteru, doświadczenie wieloletnie, jednały mu ogólną ufność i poważanie. Młodzi zaś towarzysze do znacznego majątku przypuszczeni, dumą i niegrzecznością zrazili wszystkich mających z domem interessa. — Drugim powodem, mają być niezmiernie wielkie forszusa otrzymane przez fabrykantów indigo z domu Palmer. Ceny niższe tego produktu w Europie, postawiły ich w niemożności uiszczenia się z awansów im udzielanych, i przyspieszyć mogły tém samem upadek tego domu. Plon piękny indigo na rok przyszły zapowiedziany, niedozwala nawet spodziewać się, aby ciż fabrykanci mogli wnieść w tej porze opłaty należne do masy upadłego domu. Jeśli nadzieja szczęśliwszego zbioru tej planty uisci się, powiadają że będzie można nabyć Mound. (*) najlepszego indigo za 150 rupii. (**)

Doktor Radcliffe. — Sławny ten lekarz miał reputacją nie placącego swych długów. Pewien brukarz po kilku naleganiach długich i próżnych, wstrzymał go pewnego dnia gdy wysiadał z karety i usilnie nalegał aby mu wynagrodził jego prace. "Cóż ty waryacie, (rzecze doktor), chcesz wynagrodzenia za taką pracę, tyś mi popsuł bruk, przykrywając go piaskiem, dla tego abyś przez to pokrył

(*) Mound zawiera w sobie 96 funt: naszyok.

(**) 150 rupii równa się 550 złp.

woja nędze.,, “Panie doktorze, (odpowiedział rzemieślnik), nie sam ja jeden na tym świecie, którego ziemia pokrywa głupstwa. “Ach ach! (zawołał Radcliffe) ponieważ jesteś tyle dowcipny, musisz być biedny; pójdz ze mną:” i zapłacił mu. Ten sam Radcliffe stracił swoje miejsce doktora nadwornego za odpowiedź królowi Wilhelmowi, który mu pokazywał swoje opuchłą nogę. Monarcha zapytał go się: co myśli o tej nodze? “Słowo daję, (odpowiedział), za trzy królestwa W. K. Mci nie chciałbym mieć takich dwóch nóg.,, —

Surrogat żebractwa w Anglii. — Niektóre osoby nie w iedząc jeszcze że nie można żądać jałmużny w Anglii, ażeby ten który daje, i ten który bierze nie był napastowany przez policją, lecz pewni, iż z trzema lub czterema zapawkami w ręku można uchodzić za kupca, a nie za żebraka, zaczepiają przechodzących i mówią do nich: Szlachetny Panie! Przyjdz w pomoc biednemu i cierpiącemu kupcowi zapatek. —

Dwudziesty dziewiąty buletyn wielkiej armii. — Xiążę Wellington znajdował się na balu danym w Kadyxie przez ambassadora; na kilka minut przed kolacją przybył kuryer, z 29tym buletynem wielkiej armii francuzkiej, w którym Napoleon donosi o spaleniu Moskwy. Wiadomość ta sprawiła wielkie wrazenie i radość powszechną. Na drugi dzień Wellington wyjeżdżał. W chwili gdy na okręt wsiadał, otoczony swoim orszakiem, generał Kooke przedstawił mu pewnego officera, który w widzą znalazł sposobność zrobienia jego miniatury tak podobney, że chciał mieć koniecznie ten zaszczyt, ażeby mu ją sam mógł ofiarować. Wellington otworzył pudełko, spozryzał szybko na portret, podziękował uprzejmie, a po kilku wyrzeczonych do niego słowach i zapytaniu o jego stanie służby rzekł: “Nie zapomnę o WPanui, i dał mu złożony papier w rękę.,, Zatrzymaj tę pamiątkę o demnie, (dodał), jest rzecz naysiekawsza ja-

ką w życiu mojem mógłbym mieć w posiadaniu. “To powiedziawszy siadł na konia i dojechał do statku. Tłum otoczył młodzieńca. “Pewnie kapitanem został.,, zawołał jeden. “Nie, (rzecze drugi), xiążę przeniósł go do sztabu głównego.,, Wystawiacieź sobie, (dalej rzekł trzeci ze starych żołnierzy), że lord Wellington nosi tak w swoich kieszeniach nominacje na stopnie, rozkazy lub wynagrodzenia?,, “Tak jest, tak jest; muszę zaspokoić moją ciekawość, (rzecze udarowany) i rozwiązawszy papier, z nayduje depesze które naczelny wódz odebrał w wilią, to jest buletyn 29 wielkiej armii. —

Karol Price, syn jednego tandeciarza, będąc młodym, mało dostawał pieniędzy od swego oycna, i pożyczzał, aby się oddać bytkom; jednego dnia odważył się odpruć galon złoty od sukni i sprzedał żydowi, który go na powrót przyniósł przedać oycu jego. — Ten sam Price kazał raz wydrukować uwiadomienie w pismach publicznych, że czeka spółnika do jednego przedsięwzięcia handlowego, i żądał, ażeby mu kto zaliczył 800 lub 600 funtów szter. Stawny aktor Toote, dał mu sumę tę na browar, lecz fundusz ten wkrótce stracił Price więc prosi, powtórnie aktora Toote, ażeby mu pożyczzył drugą taką sumę na kupienie piekarni, ale ten odmówił, mówiąc, że zapewne tak będzie piekł chleb, jak warzył piwo. Tego samego Price znaleziono nieżywym w więzieniu, w którym się powiesił. Powiadają że aby się niedać poznać swoim wierzycielom, albo tym których oszukiwał, kazał sobie zrobić wielką ilość nosów różnych od siebie. Znaleziono ich u niego pełną skrzynię po śmierci. Takim to sposobem Price uwalniał się od poszukiwań sądowych. Często zdarzało się, gdy go skarżono, że skarżący nie mogli przysiąc że jest ten sam. —

John Angell, zmarły roku 1774 nosił zawsze suknie zieloną i kapelusze z galonem. Listy które odbierał, kazał czytać swojej żonie, a po jej śmierci swemu służącemu. Niekiedy odpieczętowane, kazał kłaść na ziemi, gdzie ukląkwszy czytał sam, nigdy ich nie dotykając. Powinnością było jego żony albo służącego, przewracać strennice listu. Jego nienawisć, przeciw adwokatowi była tak wielką, że kiedy zmuszony był mieć z nim do czynienia, rozmawiał przez parawan, a w żaden sposób nie chciał na uich patrzeć. (Kur. Pol.)

D O D A T E K

DO NRU 132

G A Z E T Y K R A K O W S K I E Y .

U W I A D O M I E N I E

Właściciel Restauracji przy ulicy Floryańskiej w Hotelu Rossyjskim złozoney, celem przystąpienia się Publiczności by przy cenie umiarkowanej w czasie długich wieczorów zimowych łączyć wygodę wraz z zabawą, ma honor donieść: iż postarawszy się o dobrych kucharzy, dawać będzie od dnia dzisiejszego potrawy i napoje po cenie niższej, i że oprócz sali iadalnej, bilardowej i buffetu, urządził jeszcze salę osobną do czytania różnych pism periodycznych, które dla wygody czytelników ciągle prenumeruje i nadal prenumerować będzie. Pisma te są: *Le Constitutionnel Journal du Commerce Politique et Littéraire, Allgemeine Preussische Staats-Zeitung, Oesterreichisch-Kaiserliche privilegierte Wiener Zeitung, Kurjer Warszawski, Gazeta Krakowska* i inne; oraz do gier towarzyskich, jakimi są: wisk, lombr, boston, tarak, rumelpket, maryasz, szachy, domino, i t. p. Aby zaś zupełnie zadowolnić Szanownych Gości, oznajmuje: iż pięć razy w tygodniu wykonywane będą kwartety różnych kempozytorow. Maąc lokół wygodny, obszerny, i zupełnie na sposób zagraniczny urządzony, prosi siebie przedsiębiorca, że łaskawa Publiczność usłowania tego licznem zgromadzeniem się wyzaiemnić raczy.

D O N I E S I E N I A .

Do Nru 1586. Dla zapewnienia potrzeby gotowych próżnych na sól beczek i materiału beczkowego na naprawę takichże beczek przy rewizyi i ekspedycyi, dla C. K. żup solnych w Wieliczce i Bochni na rok jeden, to jest: od 1go Listopada 1831 do ostatniego Października 1832 roku, albo też na trzy lata, od 1go Listopada 1831 do ostatniego Października 1834 roku, z mocy rozporządzenia C. K. powszechney Nadworney Kamery z dnia 31 Sierpnia 1827 i 6go Marc 1830 r. do liczby 35,625/3858 i 1882/302 odręcznie się w Ces. Kr. górnolczy solney administracji w Wieliczce dnia 13 Stycznia 1831 r. o godzinie 9tej z rana publiczna licytacja, i z tym zawarty zostanie kontrakt, który za najtańszą cenę podejmie się dostawę, z zastrzeżeniem jednak najwyższego zatwierdzenia.

Domysłowa dostawa przez czas trwania kontraktu dla C. K. żup solnych i C. K. Dyrekcji sprzedaż soli wraz z podległemi imi magazynami sprzedaż w Turawce i Trynitosis, tudzież dla składowych magazynow w Podgórzu, Niepołomicach i Sierosławicach, jako to:

Dla C. K. żupy s lney w Wieliczce :

18,000 gotowych wielkich beczek.					
80,000 detto małych detto.					
20 kóp klepek)	do wielkich beczek		320 kóp klepek)	do małych beczek.	
5 kóp den (100 kóp den (
150 kóp obręczy)			4500 kóp obręczy)		
600 kóp rozporek)					

Dla C. K. żupy solney w Bochni :

8000 gotowych wielkich beczek.					
50,000 detto małych detto.					
10 kóp klepek)	do wielkich beczek		200 kóp klepek)	do małych beczek.	
3 kóp den (70 kóp den (
60 kóp obręczy)			3000 kóp obręczy.)		
200 kóp rozporek)					

Złożyć się mające przed licytacją wadium, które wraz za kaucją służyć ma, wynosi dla Wieliczki 4200 ZR. a dla Bochni 2500 ZR. w konwencyjney monecie.

Dalsze warunki względem dostawy będą przed rozpoczęciem licytacji ogłoszone, i mogą być każdego czasu przed licytacją w registraturze C. K. górniczej i solnej administracji przezrzanemi.

Z Cesarzsko Królewskiej górniczej i solnej administracji i oraz powiatowego górniczego Sądu w Wieliczce, dnia 24 Listopada 1830 roku.

Podpisany Notaryusz podaje do publiczney wiadomości, iż w skutek wyroku Wys: Trybunału I. Instancyi M. W. Kr kowa dnia 5 Lutego 1830 r. między Panią Teklą z Berów Fritzwą w assistencyi Męża P. Jerzego Fritza O. M. K. z jedney, a Panią Konstancją z Bulińskich Kosicką w assistencyi Męża P. Ludwika Kosickiego Professora Lyceum Krakowskiego czyniącą, i Panną prawomocną Maryanną Bulińską, w sprawie o dział majątku po ś. p. Reginie z Florkowskich 1go ślubu Berowej, 2go Bulińskiej wocznie zapadłego, licytacji kamienicy pod L. 490 i 503 przy ulicy Floryańskiej w gminie IV. M. W. K. stojącej, mieysce dejącego, a wyrokiem Wys: Sądu Appellacyjnego z dnia 22 Czerwca 1830 w całej osnowie zatwierdzonego; od których obydwóch rekurs przez uchwałę Wydziału Prawnego z dnia 19 Lipca 1830 do L. 43 wydana, odrzuconym został, tudzież w skutek powtórnego wyroku Wys: Trybunału I. Instancyi M. W. K. ddtto 5 Sierpnia 1830 r. między temż Stronami wocznie zapadłego, warunki licytacji stanowiącego, i podpisanego Notaryusza do przedsięwzięcia licytacji delegującego, a wyrokiem Wys: Sądu Appellac: z dnia 19 Października 1830 w całej osnowie zatwierdzonego, od których obydwóch rekurs z strony P. Fritzowej przedstawiony, uchylonym został przez uchwałę Wydziału Professorów i Doktorów Prawa ddtto 9 Listopada 1830 r. do L. 75 wydana, sprzedaną będzie kamienica pod L. 490 i 503 przy ulicy Floryańskiej w gm: IV M. Krakowa stojąca, według osnowy wykazu hypotecznego przez niegdy ś. p. Józefa Bulińskiego i Reginę z Florkowskich Bulińskich Małżonków, od P. Józefata Wiślickiego mocą kontraktu z dnia 13 Lipca 1804 r. w aktach Magistratu Krakowskiego xiędze 8 Czyn: Wiecz: na karcie 400 do liczby 323 wpisanego, kupiona, a to na żądanie strony pilniejszej, to jest P. Konstancyi z Bulińskich Kosickiej w assistencyi Męża P. Ludwika Kosickiego czyniącej, i Panny Maryanny Bulińskiej, pod następującemi warunkami:

1. Mający chęć licytowania złoży tytułem vadii złp. 3000 od którego składania nikt nawet z Sukcessorów wolnym nie jest.
2. Nabywca obowiązany będzie całkowitą summę szacunkową po potrąceniu Widerkaufów jakie się okazać mogą oraz vadium złożyć w depozyt Sądowy w ciągu miesiąca od dnia licytacji; jeżeliby jednakże złożył nabywca deklaracją od którego z wierzycieli hypotecznych zezwalającą na pozostawienie wierzytelności jego przy nieruchomości, na tedy o tyle mniej złożyć jest mocoen nabywca do depozytu, zostawując u siebie pozostawioną summę przy nieruchomości nabytej, z procentem 5/100 od dnia licytacji.
3. Podatki jeżeli jakie zaległe okażą się, tudzież koszta licytacji z depozytu następnie zapłaconemi zostaną.
4. Jeżeliby w ciągu tygodnia od dnia licytacji znalazł się pretendent ofiarujący o jedną czwartą część wyżey, tedy winien przedewszystkiem złożyć tę jedną czwartą część w depozyt sądowy,
5. Cena na pierwsze wywołanie kamienicy tej pod L. 490 i 503 w Krakowie stojącej, przez wsztuce biegłych ustanowiona jest w summie łączney 23,399 złp. 15 gr.
6. Niedopełniający warunków utraci vadium na korzyść całej massy Bulińskich, i nowa licytacja na jego koszt i schedę ogłoszoną będzie.

Licytacja odbędzie się przed podpisanym Notaryuszem delegowanym, a to w kancelaryi notaryatu w domu pod L. 262 w rynku krakowskim, do której przygotowawczo w myśl art: 959 K. P. S. odbydź się mającej, ustanowionym jest termin na dzień 11 Stycznia 1831 r. o godzinie 10 z rana.

Na takąową zatem licytacją wzywają się wszyscy chęć kupienia mający.

W Krakowie d. 25 Listopada 1830 r.

Andrzej Jaroszewski N. P.